

VTISI IZ POTOVANJA

V Wales smo prispeli zgodaj zjutraj, ker smo bili zelo utrujeni smo odšli takoj spat. Naslednje jutro smo se javili na radio Celje, nato odšli do šole kjer so nas toplo sprejeli. V Wales-u smo si ogledali graščino, šli na pohode, nakupovali ,bili pri pouku samoobrambe ipd. in se zabavali. V Walesu sem zelo užival in se zabaval, zelo lepo so me presenetili za rojstni dan. Doživetje v Wales-u je bilo nepozabno.

Po osmih dneh Wales-a smo še odšli v London , kjer smo si ogledali zanimivosti, kot so muzej voščenih lutk , bakingem palace, ... V Londonu smo predvsem nakupovali , največ na Oxford street-u.

Upam da se bom še kdaj srečal z prijatelji iz Wales-a, kajti to je bilo nepozabno doživetje za vse.

Gorząd Gorenjak

WALES IN SLOVENIJA

Že v začetku osmega razreda smo izvedeli, da smo vključeni v projekt Comenius. Povedali so nam samo to, da se bomo udeležili izmenjave učencev z neko šolo iz Walesa. Nismo si predstavljali kako bo vse skupaj izgledalo, zdelo se nam precej nenavadno in neuresničljivo. A kmalu se je začel osmi razred iztekati in do nas je prihajalo vedno več novic o potovanju.

Septembra, na začetku osmega razreda, so prišli Valežani k nam. Skupaj smo preživeli teden na Hrvaški obali, v Savudriji. Tam je bilo super, mega, fantastično. Spoznavali smo se, se zabavali, pogovarjali o najrazličnejših stvareh ... Z odprtimi usti smo sledili pripovedovanju o njihovi šoli, o uniformah, ki jih morajo nositi in na splošno o razlikah med nami in njimi. En teden smo jih še gostili v Celju. Z njimi smo hodili na najrazličnejše aktivnosti, jim pokazali veliko zanimivosti in jih res veliko nahodili ...

Naše druženje je zelo hitro minilo. Prišel je čas za slovo in res nam je šla beseda "nasvidenje" oziroma besedna zveza "good bye" težko z jezika. A vse se enkrat zaključi in tudi to se je. Zdaj smo že vsi nestrpnost pričakovali obisk Walesa.

In dočakali smo ga. 20. maja smo se zbrali na avtobusni postaji in se namestili v kombije. Z njimi smo se odpeljali do letališča v Benetkah. In tam še zadnjič vdihnili topel zrak, bližino naše države Slovenije in vstopili na letalo. Znova in znova smo nestrpnost pričakovali vsak premik letala. In ko je ta vzletel je bil občutek neverjeten. Zame in za nekatere moje sošolce še toliko bolj, saj smo z letalom leteli prvič. Pogled od zgoraj je bil res lep, leteli smo ponoči. Videti je bilo polno (vedno manjših) lučk, ki so se vse bolj oddaljevale. Adrenalinski pristanek in bili smo na tleh Britanskega otočja.

Že čisto zaspani smo se skobacali iz letal, poiskali svojo prtljago in odkorakali do izhoda. Zunaj so bili parkirani črni taksiji, vožnja po levi, voznikov sedež na desni, rdeče telefonske govornice in poštni nabiralniki, vse je bilo kot v angleških filmih. Z mini avtobusom so nas peljali do hotela. Hotelske sobe so imele smešne lučke, ki so se prižgale na vrstico, na umivalniku sta bili dve pipi, radio je bil starinski in vgrajen v steno, na mizicah je bil pravi čaj, mleko, v glavnem vse je bilo tako angleško. Le uro smo si prestavili nazaj in se potopili v spanec, ki je res prijal po naporni vožnji.

Zjutraj smo se komaj zbudili in odšli na zajtrk v hotelu. Na krožnikih smo lahko dobili angleški zajtrk, ki je zajemal jajce, pečeno slanino, fižol, klobasice in paradižnik. Po navadi smo na krožnikih videli le jajce in slanino, saj nam druga ni preveč dišalo. obiskali smo šolo s katero smo bili skupaj vključeni v projekt. Ta šola je res velika. V Sloveniji sploh tako velikih šol nimamo. Učenci so nam pripravili transparent z napisom DOBRODOŠLI. Učenci na šoli imajo uniforme. Sprehodili smo se po šoli in v šolski kantini pojedli kosilo. Prvi dan smo jedli ocvrto ribo in ocvrt krompirček seveda. To je tipična angleška jed. Vsi jo imajo radi. Za sladico pa pecivo prelito z pudingom. Ta dan smo se še z šolskim avtobusom odpeljali v živalski vrt. Videli smo majhne pingvine, šimpanze, papige, ptice, noja... Po ogledu pa smo v restavraciji pojedli še večerjo. V tej restavraciji so res kuhali odlično. Dan smo zaključili z sprehodom ob morju.

Naslednje dneve smo preživeli podobno, samo da so bili na našem urniku vsemogoči zanimivi ogledi in druženja v šoli. Ogledali smo si graščino, ki je bila zelo dobro ohranjena. V notranjosti so bili še skoraj vsi premeti, pohištvo, vse tako kot v starih filmih. Okoliš so obsegali gozdički, res lepo pokošena trata, grmički, rožice, tako kot v sanjah.

Sprehodili smo se tudi po zelo visokem obzidju nekega gradu in od tam videli prečudovit razgled. Šli smo tudi na manjši hrib, na katerem je bilo zelo lepo jezero. Sprehodili smo se okoli tega jezera in na pečini imeli manjši piknik. Videli smo najmanjšo hišico in mesto z najdaljšim imenom, ime obsega kar 24 besed. Bili smo tudi v kinu.

Na šoli smo obiskovali ure pouka različnih predmetov, med njimi tudi: samoobrambo, učenje pesov in pouka govora za ljudi, ki ne slišijo. Z okraski iz papirja smo okrasili neko steno in izdelovali oblačila iz odpadnih materialov. Njihovi učenci pa so nam tudi zaigrali del muzikala, ki so ga pripravili sami.

Vsi smo bili malo razočarani, saj se z nami niso družili, tisti učenci, kot pri nas. A mogli smo jih razumeti, saj so od nas kar precej starejši in so ravno v tem času pisali maturo in so se morali nanjo pripravljati.

V Walesu je bil res super, polno novih doživetji, veselja in druženja. V času našega bivanja pa sta imela rojstni dan naša učiteljica in sošolec, zato smo jima pripravili tortico. Skupaj smo se malo poveselili. Vse je zelo hitro minilo in odšli smo novim dogodivščinam naproti.

Doma smo se že zmenili, da bomo po osmih dneh v Walesu, odšli še v London. Šest ur vožnje z mini avtobusom je minila kot bi mignil. Namestili smo se v hotelu in si ogledali nekaj zanimivosti, peljali smo se s podzemno železnico, videli kip Amorja (spomenik zaljubljenih), sprehodili smo se po Kitajski četrti, videli spomenik Charlesa Chaplina, videli smo Princesino palačo, stražarje, hišo novega premiera, London eye, Big ban. Naslednja dva dneva pa sta potekala podobno. Bili smo v Madam Tussauds in se slikali z voščnimi lutkami znanih igralcev, pevcev, politikov in z drugimi znanimi osebami. Po reki Temzi smo se peljali z ladjico, videli smo Tower Bridge, obiskali prostor, kjer poteka 0. poldnevnik: na Greenwichu, videli smo hišo Sherloca Holmesa. Ogledali si tudi muzikal Oliver. Svoje denarnice pa smo lahko do konca spraznili na Oxford street: ulica trgovin.

Ker so bili naši urniki natrpani, z zelo zanimivimi rečmi, je vse skupaj prehitro minilo. Ampak mislim, da si je že vsak želel videti domače in imel malo domotožja. Ta izlet si bomo definitivno res vsi zelo dobro zapolnili.

POLONA ZORINIĆ

POT V WALES

Clovek si najbolj zapomne tiste stvari, ki jih vidi na lastne oči. Vsaka država in vsako mesto ima čari in je vsako mesto posebno na svoj način. Pustolovscini, ki me je čakala sem se zelo veselila. Pot v London in Wales je bila enkratna priložnost da se naučim o drugih tradicijah, državah in o jezikih, ki predstavljajo eno od največjih ljudskih bogatstev. Tudi to da bom od doma nekaj časa je bila nova izkušnja za mene. Na pot smo se odpravili popoldan, ter smo

tako prisli v Wales zelo pozno. Utrujeni, smo se hitro odpravili v posteljo in komaj čakali da se začne nov dan. Vsak dan smo obiskali solo, kjer smo skupaj z walezani delali na različnih projektih za comeniusa., pri tem smo se dobro zabavali in pri delu uživali. Nekaj dni smo imeli zelo lepo vreme in se nas je tako oprijelo tudi lepa barva. Vsako jutro pa smo bili deležni pravega angleškega zajtrka, ki je bil sestavljen iz jajc, fizola in sunke. Na koncu vsakega dneva, ko smo bili že vsi dobro utrujeni, pa smo se najbolj veselili večerje, ki jo je pripravljala zelo prijazna gospa, ter nam je tako večerja vedno dobro delala. Zvečer smo imeli največ časa za druženje. Ponavadi smo gledali filme, tv in se pogovarjali o vsem in se čem. Prav tako smo se en dan odpravili na ogled grada Conwyn Castla, kjer smo si ga lahko ogledali in našli po obzidju. Med drugim pa smo si lahko tudi ogledali Zoo vrt, ter film ki smo ga sli pogledati v metropol. Devet dni v Walesu je hitro minilo in smo že bili pripravljene na odhod v dolgo pričakovani London. Stirje dnevi, ki smo jih preživeli v Londonu so bili nepozabni. En dan smo pluli z ladjico do Greenwicha, kjer smo uživali v razgledu tudi drugih znamenitosti. Ogledali smo si London eye, Big Ben, Buckingham palace in številne druge znamenitosti. Eden od najbolj zanimivih dni je bil dan za nakupovanje v Oxford streetu, kjer se je za vsakega našlo nekaj. Najbolj pa me je presenetilo da so ljudje zelo prijazni in gostoljubni. Ko je prišel dan za odhod smo bili po eni strani žalostni da ne moremo ostati malo dlje v Londonu, ampak smo bili tudi veseli da odhajamo domov v našo malo deželico. Domov sem se odpeljala polna lepih misli in postala sem bogatejša za eno novo izkušnjo.

Anja Petrovič

Izmenjava se je končala in Roševci smo se v torek, 1. 6., vrnili domov v Celje. 12 dni avanture je minilo, kot bi trenil z očesom.

Ko

smo se v petek, 21. maja, prebudili v zelo sončno jutro, sem takoj opazil, da je Colwyn Bay, kakor se je imenoval naš kraj, tipično angleško oz. britansko mesto. Prevzela me je tudi šola, ki je bila zelo velika in prostorna, imela je kar pet stavb. Pred šolo so nas čakali naši stari znanci: Duanne, Danny, Jamila, Kirsty, Ian in mnogi drugi. Zelo smo se jih razveselili in že kar

na začetku izmenjali nekaj angleških besed. Odpravili smo se tudi v živalski vrt, kjer so mi v spominu ostale zelo družabna podlasica, pameten šimpanz in simpatičen morski lev. Seveda pa sem si zapomnil tudi fish and chips, saj smo ga ta dan jedli kar dvakrat.

Obiskali smo tudi bližnje mesto z imenom Llandudnu, ki mi je

bilo prav tako všeč, res pa je, da je bilo v prvih dneh našega obiska v Walesu zelo zelo vroče.

Vsi smo si hodili kupovat vode. Po vzponu na hrib nad Llandudnom sem si privoščil sladoled, nekateri smo se spustili še s sankami, tako da je bilo res zabavno. V dolini smo si lahko kupili nekaj spominkov in kartic, nato pa smo se z vlakom odpeljali nazaj v hotel.

Dolina jezer nam je vsem vlila pozitivno energijo. Z njo smo nadomestili vso tisto

energijo ki smo jo porabili na poti do tja. Ker je bilo Sonce že drugi dan zelo visoko na nebu,

se je poznalo na naši zunanosti – postajali smo vse bolj zagoreli. Osvežujoča voda in sendvič

sta se nam prav prilegla, očarala pa nas je mlada družina račk, ki nam je priplavala blizu. Nižje

v mestecu smo se dobro posladkali s sladoledom in uživali v parku. Zvečer se nas je nekaj

zbralo v eni izmed sob in skupaj smo si ogledali film.

Naslednje jutro smo odhiteli v šolo . Najprej smo se razdelili v skupine in šli vsak v

svoj razred, kjer smo se z učenci pogovarjali o lepotah Slovenije in skupaj reševali naloge na

delovnem listu. Morali smo primerjati Wales in Slovenijo in zapisati razlike. Ko smo pojedli

kosilo, smo se odpravili k uri angleščine, kjer smo se spet pogovarjali z učenci. Prvič v Walesu

me je prešinila misel, da naše gostovanje mineva zelo hitro.

Pisma, ki smo jih napisali za učence tamkajšnje osnovne šole, smo zavili in jih shranili.

Izlet na grad Conwy Castle je bil zelo zanimiv. Sprehodili smo se po obzidju, dobili celo nekaj nalog, predvsem pa smo se zabavali. Odpravili smo se tudi v središče mesta, v katerem smo stanovali, in se po plaži sprehodili v hotel, kjer smo večer preživali ob gledanju Eurovizije. Presenetilo me je, da se vsi starejši ljudje vozijo naokrog v mini avtomobilih oz. kolesih na motorni pogon.

V sredo nas je pot najprej vodila do graščine. Potrebovali smo kar nekaj časa, vendar se je splačalo: ogromno zanimivih in velikih soban, ki so bile zelo velike in prostorne, ter vrt, večji kot nogometno igrišče - vse to nas je posrkalo vase in ko smo iskali mesta na slikah, ki smo jih dobili v roke, nam je kar dobro šlo od rok. Malo smo sicer zgrešili pot, vendar je bilo vseeno zabavno. Ogledali smo si tudi kraj z najdaljšim imenom v Veliki Britaniji. Seveda smo želeli to ime shraniti za spomin, a smo ga komaj spravili v objektiv fotoaparata. Po ogledu mesta in nakupu kartic ter drugih drobnarij smo se odpravili nazaj na graščino, kjer smo si ogledali muzikal, ki so ga pripravili učenci šole, na kateri smo gostovali.

Zadnji dan v Walesu smo preživali ob različnih aktivnostih. Imel sem uro tenisa, nato je bila na vrsti samoobramba, pri kateri smo se zelo zabavali, za konec pa še predstavitev dresiranja psov in pravičnega pristopa k štirinožnim spremljevalcem. Izmenjali smo si tudi darila. Večerja je bila tokrat italijanska, zato smo se zares napokali, potem pa odhiteli v kino, v katerem smo se zelo zabavali, saj je bila dvorana samo naša. V hotel smo prišli vsi zadihani, saj smo hoteli videti razglasitev rezultatov

Eurosonga. » Jutri pa London!!« mi je odzvanjalo po ušesih, ko sem pospravljaj prtljago in se odpravljaj spat – še zadnjo noč v Walesu.

Zbudili smo se v

rahlo deževno jutro in se po zajtrku polni prtljage naložili na avtobus ter se napotili proti Londonu. Šest ur je hitro minilo, res pa je, da smo v angleško prestolnico prišli proti večeru. A časa za počitek ni bilo – odpravili smo se na sprehod, si nakupili nekaj majic, šele nato pa odšli v hotel k počitku.

Nedelja je bila namenjena za ogled znamenitosti Londona in Greenwicha. Trafalgar square, Westminster, London Eye, Big Ben in še marsikaj zanimivega smo videli. Prisluhnilo smo znamenitemu zvonjenju Big Bena, opazovali letala, ki so spuščala nad našimi glavami, London je bil tudi z ladjice očarljiv. Videli smo tudi Tower Bridge in Piccadily Circus. Najbolj veličasten občutek pa sem doživel na Greenwichu, ko sem z zahodne poloble brez težav prestopil na vzhodno stran. Na poti nazaj proti hotelu pa smo že razmišljali, kako bomo preživeli naslednji – naš zadnji angleški dan in čas za shopping! A pred spanjem smo skočili še v McDonald's, nato pa: Lahko noč!

Zadnji dan v Londonu smo preživeli na Oxford Streetu. Svet trgovin nas je potegnil vase za štiri ure, cene so bile zelo nizke in ko smo se spet zbrali, smo vsi imeli polno nakupovalnih vrečk. Odnegli smo jih v hotel, si vzeli čas za osvežitev, nato pa smo se odpravili na ogled muzikala Oliver Twist. Na predstavi smo zares uživali, najbolj pa nas je navdušila scena - zelo bogata, pisana, z avtomatskim premikanjem. Polni navdušenja smo se z

Undergroundom odpeljali do hotela, v katerem smo se še dolgo pogovarjali o tem dnevu.

Napočil je dan odhoda. Zgodaj smo pojedli zajtrk in se s prtljago spravili na avtobus, ki nas je odpeljal do letališča na severu Londona. Imeli smo nemalo težav, saj smo imeli vsi preveč prtljage in nas niso spustili skozi kontrolno točko. Oblačila, ki smo jih s takim navdušenjem kupili na Oxford Streetu, so bila pretežka! Izpraznili smo potovalne torbe in oblekli vse, kar smo imeli preveč. Tako smo končno opravili še zadnji pregled in se vkrcali na letalo.

Z letalom smo odleteli v Trst, kjer so nas že čakali kombiji, s katerimi smo se odpeljali domov, v Celje. Pot je bila polna smeha in radoživosti. London pa se nam je vsem zapisal v spomin kot prijetno mesto, kamor se želim še kdaj vrniti.

Klemen Nunčič

WALES AND LONDON!

Wales. Dežela dežja, rugbyja, ovc, cerkev, gradov, rudnikov in ciderja. Država v Angliji. S svojo nacionalno identiteto, zgodovino, tradicijo, dialektom, zastavo in v primeru Walesa svoj jezik. Zgodilo se je tistega lepega popoldneva, ko smo iz sončnega Celja, prispeli v sončno, mogoče celo bolj toplo vreme kot v Celju, vreme Walesa. Natančneje Severnega Walesa.

Tudi v naslednjih dneh nas je spremljalo takšno vreme, kljub temu da, menda, tu pade kar naj več dežja letno. Wales me je presenetil. Toliko prijaznih ljudi, dobrodušnih in pravičnih ljudi. Ne vem kako bi to opisala. Izžarevajo neko posebno energijo, v kateri ni ne kančka hudobe in sovraštva. Ob pogledu na njih se še mimoidočim odtisnejo nasmehi na obrazih. Takšnih ljudi je premalo. Po svetu. Po ostali Evropi. Sprehajali smo se po mestu, ob obali, videli in čutili. Videli smo mesta, gradove, cerkve, mostove. Videli smo čudeže. Čutili smo energijo, nekakšen občutek svobode. Ko se sprehajaš po ulicah, med vrstnimi hiši, čutiš to energijo, čutiš navdih. Da bi lahko poletel nad tem mestom, nad morjem, nad celim širnim mestom! Nad vsem!

V mestih gre vse v bolj počasnem ritmu. Ljudje se sprehajajo ob obali nakupujejo ali samo sedijo in opazujejo someščane. Niti niso tako vsiljivi. No dobro, morda kakšen trgovec, ki se je na vso moč trudil prodati kakšnega od svojih rdečih zmajev. Tako na gumbih, majicah, pločevinkah piva, vojaških suknjičih, oglasih, saj zmaj vendarle predstavlja njihovo državno trgovsko znamko in domačo žival valižanske duše, znak suverenosti. Toliko lepih, odmaknjenih koticov, lepih arhitektur in znanja ter navdušenja Waležanov, ko govorijo o svoji državi.

Po 8 dneh bivanja in po izjemnih izkušnjah, smo se morali posloviti od Walesa. Wales me je navdušil, a pred sabo smo imeli še eno mesto. Mesto sanj. Čisto drugačno mesto. London. To so bili trije dnevi kot iz filma. Stavbe, parki, vse kar sem prej videla le v filmih, sem zdaj imela pred očmi. Zdelo se je tako začarano, kot iz pravljice. Toliko luči, ljudi, trgovin. Ljudi se je trlo na ulicah. Na skoraj vsakem vogalu je kakšna trgovinica z vrtoglavim številom spominkov in vsak trgovec se na vso svojo moč trudi prodati svojo robo. Big Ben, Parlament, Piccadilly Circus, Tower of London in Madame Tussaud's, le nekaj stvari, ki so bile absolutno vredne našega ogleda. Vredna ogleda je tudi Buckinghamska palača in s tem tudi njena straža.

Tu živijo umetniki. Na ulicah in odrih. Kot pantomimiki, pevci, glasbeniki. Takšna paša za oči! Menim, da se Londona ne da opisati z besedami. Vse kar lahko rečem je, da je London čudovito, enkratno mesto, ki mi bo za vedno ostalo v spominu.

Zala Teršek

London

29. maja 2010 smo prispeli v London. Odšli smo v svoje sobe in se namestili. To nam je porabilo samo eno uro. Brž smo se odpravili v podzemno. Vožnja z njo je bila zelo zanimiva. Čeprav je hitro minila, smo se vsak dan vozili z njo.

Ko smo prispeli, smo si pogledali Kupidov kip. Učiteljica nas je še malce popeljala po mestu, potem pa smo imeli čas, si ga ogledati sami. Vsi smo že bili lačni, zato smo se odpravili po restavracijah.

Pokupili smo tudi nekaj spominkov za domov. Cel dan smo si v bistvu ogledovali. Kmalu se je dan končal. Odšli smo nazaj v hotel in zaspali.

Ostala dva dni smo videli zelo veliko zanimivosti. To je bil npr. Big Ben, London Bridge, Houses of Parliament, London Eye...

Najbolj mi je bila všeč vožnja po reki Temzi in pa gledališče. Ogledali smo si namreč igro Oliver Twist. Bila mi je zelo všeč.

Upam, da se še kdaj vrnem v to mesto, saj imajo tam zelo veliko trgovin z oblačili. Žal nismo imeli dovolj časa, da bi si vse ogledala. Naslednjič, če bom šla v London, grem v vse in si kupim še kaj novega.

Lučka Višnar

POT DO WALESJA in NAZAJ

V četrtek 21.05.2010 smo se popoldan poslovili od staršev in se namenili novim pustolovščinam na proti. V hotel v Walesu smo prispeli pozno ponoči torej o četrtku ni kaj za govoriti. V petek pa smo prvič obiskali šolo, kjer so nas izredno lepo sprejeli in nas pred vhodom pričakali z enkratnim napisom DOBRODOŠLI.

Po sprejemu so nam učenci razkazali šolo. Ob enem smo si ogledati tudi kratek odlomek iz Shakespeareovega dela. Že prvi dan so nam kar dvakrat postregli z "fish and chipsom", ki se nam je prav zagabil. Popoldan pa smo se odpeljali v Colwyn bayski živalski vrt, kjer smo prav uživali.

V soboto, so nas gostitelji peljali v mesto Llandudno. Ob izgovorjavi imena pa smo si skoraj polomili jezike. Vzpeli smo se na hrib na tem mestu kjer nas je pričakalo letno smučišče in sankališče.

V nedeljo smo odšli v....., ki je 40 minut oddaljeno od kraja kjer smo bivali. Peljali smo se z maketnim vlakom in se odpravili na hrib. Na vrhu nas je pričakal

lep razgled na hribe in na jezero, ob katerem smo imeli tudi piknik.

V ponedeljek smo obiskali nižjo šolo imenovano YSGOL TAN Y MARIAN. Tam smo se družili z učenci in izdelovali razne plakate in risbe. Kmalu po tem smo se s težkimi srci odpravili nazaj na šolo, ki nas je gostila.

V torek smo dopoldan odšli na Conwynski grad, še prej pa smo odšli pogledat najmanjšo hišo v Veliki Britanji. Po opravljenem ogledu smo odšli v šolo, kjer smo začeli izdelovati " Slovensko steno".

Sreda je za nas bila zelo aristokratsko obarvana saj

smo si ogledali dvorec Plas Newydd, ki je star približno 11 stoletij. Delovni list nas je popeljal po sobanah dvorca in nam omogočil, da smo se pogovarjali z lastnikom dvorca- visoko družbo. Ker smo imeli zvečer napovedan nastop, smo se odpeljali 10 minut stran v vasico z najdaljšim imenom v Angliji. Da pa so nas gostitelji zamotili so nam pripravili pravi maratonski "treasure hunt". Ogledali smo si predstavo in odšli v hotel.

Četrtek smo preživeli v šoli. Naj prej smo dokončali slovensko steno v šoli. Po kosilu pa smo spoznali dva psa po imenu Wizz in Tilly, ki sta vključena v šolo kjer pse učijo brez glasnega sporazumevanja. Od tod smo odšli na večerjo. Da so nam gostitelji zapolnili čas, so nas odpeljali v kino, kjer smo si ogledali film z naslovom Whip it.

V petek je bil zadnji dan našega druženja v Walesu. V šolo smo odšli bolj pozno. Tam smo naredili filme. Z učenci smo si izmenjali manjša darila, potem pa brž v hotel in pakiranje se je začelo z polno paro.

Vsa sobota pa je bila Londonsko obarvana. V hotel smo prišli popoldan, da pa ne bi česa zamudili smo se brž odpravili raziskovati London. Sprehodili smo se po Londonu, si ogledali kitajsko četrt, Trafalgar square, Buckinghamsko palačo, parlament in Big Ben. Svetloba

za slikanje je bila ravno pravšnja, zato smo se odpravili tudi do London eye in se tam nastavili bliskavicam.

Da pa je London velemesto nas je vsak dan spomnilo na desetine dragih mest.

V nedeljo smo se z ladjo odpeljali po

reki Temzi Greenwichu naproti. Po poti smo si ogledali Shakespearov Globe theater. Nedelja je bila zvezdniško obarvana. Preko Tower bridga smo se odpravili v muzej voščenih lutk.

Ponedeljek pa je bil težko pričakovani dan za nakupovanje. Z podzemno železnico smo se odpeljali so oxford circusa in tam začeli prečesavati trgovine . Po napornem nakupovanju smo vse nakupljene izdelke odnesli v hotel. Zvečer smo si odšli ogledati musical z naslovom Oliver, ki je bil fantastičen.

V torek smo se zgodaj zjutraj odpravili proti letališču. Tam nas je čakalo presenečenje saj nas je večina morala kovček kar precej sprazniti. Tudi ročna prtljaga je bila muka. Domov smo prišli vsi kar precej izmučeni.

V Angliji je bilo lepo toda doma je najlepše.

Marko Kugonič

WALES – NAJBOLJ NORA DOGODIVŠČINA LETA 2010

Pa se je iztekla še ena avantura, ki smo jo vsi stežka pričakovali. Naša comenius skupina je odpotovala v Wales v Veliki Britaniji. Zadnji mesec našega zadnjega leta na našem Rošu je potovanje lepo zaokrožilo in mu pustilo poseben pečat.

Malce s strahom in z veliko pričakovanj se je naša avantura začela s prevozom do letališča v Benetkah. Ko smo opravili vse letališke obveznosti smo s težavo pričakovali letalo in ko je to prišlo so se naše misli preusmerile na otok. Ker je bil Wales za vse nova dežela nas je zanimalo kako je tam. Kljub temu, da smo prišli v Kraljestvo sredi noči smo z odprtimi očmi zaznavali razlike. A pot je bila naporna, zato smo zaspali hitro. Naslednji dan so nas že čakale obveznosti.

Seveda nas je zanimalo, kako izgleda šola in odgovor na to smo dobili že takoj naslednje jutro, ko smo se po tradicionalnem angleškem zajtrku (jajcu, slanini, fižolu in klobasicah) opravili na griček nad mestecem Colwny Bay, kjer smo domovali. Tam stoji šola Ysgol Bryn Elian, katere gosti smo bili. Spoznali smo se z učenci in bili priča tudi delčku mjuzikla. Popoldan nas je pot vodila v živalski vrt v katerem smo ogledali zanimive programe in srčkane živali, ki smo jih z največjim veseljem poslikali.

V naslednjih dneh smo si ogledali še obilo zanimivosti. Pot nas je vodila v mestece, kjer se Valižani lahko smučajo s pogledom na morje. Tam smo se lahko naužili tudi nam najljubše hrane – McDonald's- a. Odšli smo na ogled gradu Conwy castel, katerega obzidje je v celoti ohranjeno in še vedno brani mesto. V njem se nahaja tudi najmanjša hiša v Angliji.

Ogledali pa smo si tudi dvorec, kjer smo iskali tudi zaklad, zvečer pa so nam naši gostitelji pripravili pravo poslastico- njihovo produkcijo opere Prospero, v kateri so sijajno zaigrali in zapeli. Dva dni smo namenili tudi šoli, bili smo pri pouku, dokončevali projekt in predvsem utrjevali našo angleščino. Zadnji večer so nam v mestnem kinu priredili tudi kino zabavo s filmom Whip it.

Ko je napočil naš zadnji dan v Walsu smo bili vsi skupaj kar malo žalostni. Lepo nam je bilo. Tako v hotelu, kjer se kljub našemu občasnemu razgrajanju (še posebej ob gledanju Pesmi Evrovizije) niso preveč težili, pa v šoli, kjer so za nas zelo lepo skrbeli in tudi v restavraciji Marin, kjer je kuharica za nas pripravljala zelo,zelo okusne tradicionalne jedi na moderen način. Kljub temu pa smo se ločili z manj solzami kot v Sloveniji. Smo mar pozabili, da je zdaj res konec? Seveda vsi upamo, da se še kdaj vidimo in obudimo spomine.

Se pa za nas v Walesu avantura ni končala. Pot smo nadaljevali v otoško metropolo, več milijonsko mesto, London. Po namestitvi v hotelu smo odšli na prvi sprehod po mestu pod vodstvom vodičke gospe Dušice Doberšek. Pokazala nam je Houses of Parlament, kip Nelsona na Trafalgarskem trgu, National Gallery, Erosa in meni najljubši Leicester Square (razlog so seveda gledališča). Naslednji dan je bil čas za ogled Greenwicha, kjer smo si privoščili tudi kosilo. Po vrnitvi v središče pa smo z Undergroundom odšli do Baker Streeta, kjer smo si najprej ogledali pročelje muzeja velikega detektiva Sherlocka Holmesa. Nato pa smo šli v težko pričakovani muzej voščenenih lutk Madame Tussaud's, ki nas je navdušil. Med

vrnitvijo smo se ustavili še na glavni železniški postaji King's cross, kjer smo se slikali ob vozičku Harryja Potterja. Zadnji dan je bil predvsem za dekleta najbolj težko pričakovan. Večino dneva smo namreč namenili nakupovanju na Oxford Streetu. Večer pa je bil meni povsem pisan na kožo. Obiskali smo namreč novi Londonski mjuzikel Oliver!, ki nas je vse navdušil in to je bil več kot primeren zaključek naše pustolovščine.

Prvi dan junija je bil dan potovanja. Najprej do letala in nato s tem letečim ptičem do letališča v Trstu. Po tistem so se vrnitve domov že vsi veselili, saj je bilo domačim že toliko za povedati pa tudi pogrešali smo jih že.

Menim, da je bilo potovanje res enkratno. Sodelovanje v projektu pa je bila čast za katero bomo morali storiti marsikaj. Mislim pa, da vse pove napis na majicah, ki smo si jih skoraj vsi kupili na Londonskih stojnicah : I LOVE LONDON! I LOVE GREAT BRITAIN!

Luka Marcen

WALES IN LONDON

20. maja smo se z avtobusom odpeljali z zadnje postaje v Novi vasi. Po zanimivi vožnji smo prispeli na letališče v Benetkah. Ker je bila zunaj že tema smo z letala lahko videli celo mesto, ki je bilo videti kot novoletna jelka s tisočimi lučkami. Čeprav je bilo že pozno ponoči, nas je lastnik hotela zelo lepo sprejel. Že naslednje jutro smo lahko občutili pravo Anglijo, saj smo za zajtrk imeli njihovo tradicionalno jed; jajce, šunka, sladki fižol in hrenovke. Kmalu smo ugotovili, da imajo fižol in grah skoraj pri vsaki jedi. Nam to seveda ni bilo všeč oni pa takšne jedi obožujejo. Mesto v katerem smo prebivali je bilo kot iz filma. Vse je zgrajeno iz rdečih opek in vsi ljudje so zelo prijazni. V šoli smo srečali prijatelje, ki smo jih spoznali lani, ko so bili v Sloveniji. Spoznali pa smo tudi veliko novih učencev s katerimi smo se zelo dobro razumeli. Zelo mi je bil všeč obisk osnovne šole Tan Y Marian, kjer smo z učenci risali, se pogovarjali in igrali različne igre. V Walesu smo si ogledali lep živalski vrt, graščino Plas Newydd, grad Conwyn Castle, Welsko dolino jezer in še veliko zanimivih stvari.

Minilo je devet dni in morali smo oditi. Bili smo malo žalostni, ker smo se imeli zelo lepo, a vedeli smo, da nas zdaj čaka nekaj še boljšega. Z mini busom smo se odpeljali v London. Ko smo prispeli do hotela kar nismo mogli verjeti svojim očem. Na ulicah je bilo polno ljudi, vse je bilo tako lepo in zanimivo...Vsi smo bili vznemirjeni in se zato takoj po nastanitvi v hotelu odpravili v mesto. Po Londonu smo se vozili s podzemno železnico. Ogledali smo si Westminsterko palačo, Buckinghamsko palačo, London Eye...Zvečer smo gledali Evrovizijo nato pa odšli spat. Ob nedeljah je v Sloveniji vse tiho in skoraj vse trgovine so zaprte, tam pa kljub nedelji mrgoli milijon ljudi. Z ladjico smo se po reki Temzi peljali do Grenwicha. Ko smo prišli nazaj smo odšli do muzeja Madame Tussaud's, kjer smo se poslikali z vsemi zvezdniki, odšli v hišo strahov, se peljali po zgodovini Londona in si ogledali 4D kino. V ponedeljek smo

se vsi zbudili zelo veseli, saj je bil to dan za nakupovanje. Ko smo prišli na Oxford Street, mi je srce nehalo biti. Bilo je kot v pravljici. Nakupili smo si milijon oblek in raznih dodatkov. Zvečer smo si šli ogledati še predstavo Oliver Twist. Gledališče in predstava sta neverjetna. Ker pa se more vse enkrat končati, se je končalo tudi naše potovanje. Zjutraj smo odleteli z londonskega letališča do Trsta in se nato vrnil v Slovenijo. Vse bi ponovila še enkrat, saj smo se imeli enkratno.

Katarina Slapnik

POROČILO O BIVANJU V WALESU IN LONDONU

V četrtek, 20. maja 2010, se je 17 učencev in 3 učitelji OŠ Frana Roša odpravilo v Wales in London. Odšli smo iz zadnje avtobusne postaje v Celju, ob 16.30. Najprej smo se s kombiji odpeljali do letališča v Benetkah, od kjer smo odleteli do letališča Liverpool. Tam so nas pričakali učitelji iz šole Ysgol Bryn Elian, Lisa, Richard in Nargis. Zaželeli so nam dobrodošlico in nam priskrbeli minibus, s katerim smo se odpravili do hotela, v katerem smo bivali. Ko smo prispeli, je bila ura približno tri ponoči, zato smo se namestili v sobe in popadali v postelje.

Petek, 21. 5. 2010:

Zjutraj smo se težko zbudili, saj smo šli spat pozno. Ob pol devetih smo se odpravili na zajtrk. Lahko smo izbirali med toastom, namazanim z maslom in marmelado, in angleškim zajtrkom, ki je vseboval jajce, fižol, paradižnik, slanino in klobase. Tak zajtrk smo potem jedli do konca bivanja v Walesu. Po zajtrku smo se odpravili ogledat šolo Bryn Elian in pozdravit prijatelje, ki smo jih spoznali prejšnje leto. Kosili smo na šoli in sicer značilno angleško kosilo, fish and chips. Po kosilu smo se odpravili v živalski vrt, kjer smo si ogledali šimpanze, ptice, pingvine, morske leve in druge živali. Najbolj mi je bila všeč predstava morskih levov, ki so bili zelo spretni. Iz živalskega vrta smo se odpravili na večerjo. Spet smo jedli fish and chips, ki nam ni preveč teknil. Po večerji smo se odpravili nazaj v hotel, kjer smo se še malo pogovarjali, ob 11h pa smo se odpravili spat, saj je bil za nami naporen dan.

Sobota, 22. 5. 2010:

Soboto smo kot petek začeli z angleškim zajtrkom in toastom. Ker smo vedeli, kar spada k angleškemu zajtrku, smo si lahko naročili le nekaj sestavin, zato nam je zajtrk bolj teknil. Po zajtrku smo se z vlakom odpravili v bližnje mesto. Tam smo se ob sončni pripeki povzpeli na vrh hriba, kjer smo si kupili sladoled in sok. Nekaj se jih je tusi spustilo z vrha hriba z adrenalinskimi sankami. Kmalu smo odšli v dolino in si privoščili kosilo v McDonald'su. Ugotovili smo, da se angleški in slovenski McDonald's razlikujeta predvsem v količini soli v jedeh – Slovenci imamo rajši bolj slane jedi. Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga seveda izkoristili za nakupovanje. Nakupili smo si oblekice, majice, torbice, denarnice, pa še kaj bi se našlo. Zadovoljni smo se z vlakom odpravili nazaj v Colwyn Bay, kjer smo stanovali. Za večerjo smo ta dan imeli mesno pito, ki nam je kar teknila. Po večerji smo

se odpravili v hotel, kjer smo se še malo družili, ob 11h pa smo popadali v postelje, saj smo bili zelo utrujeni.

Nedelja, 23. 5. 2010:

V nedeljo so nas zbudili topli sončni žarki, nad katerimi smo bili vsi presenečeni. Pričakovali smo obilo dežja, namesto tega pa nas je že tretji dan zapored pozdravilo sonce. Kot vsak dan doslej smo najprej imeli zajtrk, nato pa smo se odpravili proti Welški dolini jezer. Najprej smo se peljali z mini vlakcem, potem pa smo se počasi odpravili na vrh. Ob hoji navzgor smo se kar močno prepotili, toda naš trud je bil poplačan. Na vrhu nas je namreč čakalo jezero, okrog njega pa polno trave in dreves. Ob jezeru smo si privoščili kosilo na travi, nato pa smo se zleknili na tla in se nastavili sončnim žarkom. Čez nekaj časa smo se odpravili naprej. Na poti smo srečali tudi račke, ki smo jih nahranili z ostanki sendvičev. Prišle so čisto blizu in nastale so čudovite slike. Ko smo prišli v dolino, smo si privoščili sladoled in nakupili nekaj spominkov. Malo smo se sprehodili po mestu, nato pa smo se počasi odpravili proti hotelu. Tokrat smo zvečer gledali film in se pogovarjali. Ob 11h smo se odpravili spat. Za nami je bil namreč še en čudovit in sončen dan.

Ponedeljek, 24. 5. 2010:

Ta dan smo se za spremembo zajtrkovali ob osmih. Odpravili smo se do osnovne šole Ysgol Tan Y Marian. Tam smo se razdelili v manjše skupine in otrokom s te šole predstavili Slovenijo. Skupaj smo reševali kviz, delali plakate, naučili pa smo jih tudi igrice John Marion, ob kateri so zelo uživali. Kmalu je zazvonilo za odmor in otroci so se stekli igrati. Mi smo se jim pridružili. Kmalu je bilo konec odmora, zato smo se odpravili nazaj v šolo. Tam smo se še malo družili, nato pa smo odšli na srednjo šolo Ysgol Bryn Elian, kjer smo imeli kosilo. Po kosilu smo se odpravili v učilnico gospe Lise, kjer smo se zelo zabavali. Gorazdu, ki je imel rojstni dan, smo zapeli pesmico v angleščini in waležanščini. Bil je zelo presenečen. Kmalu smo se odpravili na večerjo, ki je bila, kot vsak dan, zelo okusna. Po večerji smo Gorazdu še enkrat zapeli za rojstni dan, dobil pa je tudi majhno tortico. Veseli smo se odpravili nazaj v hotel, kjer smo gledali film in se pogovarjali, ob 11h pa smo odšli spat. Bili smo namreč utrujeni in smo se že veselili naslednjega dne.

Torek, 25. 5. 2010:

Ta dan nas ni pričakalo sonce, temveč oblaki. Oblekli smo se bolj toplo, saj smo vedeli, da ne bo tako vroče, kot je bilo prejšnje dni. Po zajtrku smo se spet odpravili na srednjo šolo Ysgol Bryn Elian, v učilnico gospe Lise, kjer smo pisali pisma mlajšim otrokom iz šole Ysgol Tan Y Marian, ki smo jih spoznali prejšnji dan. Pri pisanju pisem smo se vsi zelo potrudili, saj so nam otroci prirasli k srcu. Po pisanju pisem smo se odpravili k pouku, ki je bil zelo zanimiv. Ugotovili smo, da nam je angleški šolski sistem po eni strani bolj všeč od našega, po drugi strani pa se nam zdi slabši. Za kosilo smo ta dan imeli lazanjo, ki je večini od nas ugajala. Po kosilu smo se odpravili na grad Conwyn Castle, kjer smo se zabavali s hojo po obzidju in raziskovanju gradu. Dobili smo tudi liste z vprašanji o gradu, ki smo jih izpolnjevali. Po obisku gradu se nam je že malo mudilo v hotel, saj smo želeli spremljati Eurosong. Zelo všeč sta nam bili Srbija in Grčija, ki sta obe prišli v finale. Slovenija v torek ni nastopala. Po ogledu Eurosonga smo se počasi odpravili spat.

Sreda, 26. 5. 2010:

Tudi to jutro ni bilo tako toplo, kot so bila prva tri. A vreme nas ni zmotilo, saj smo se bolj debelo oblekli in uživali naprej. Po zajtrku smo se spet odpravili na srednjo šolo Ysgol Bryn Eliau, ki je, mimogrede, zelo velika, kjer smo ustvarjali oblačila iz odpadne embalaže. Gospa Lisa nam je najprej pokazala izdelke učencev njihove šole, nam pa so kmalu začele kapljati nove in nove ideje, zato smo se lotili izdelovanja. Na koncu je nastal kup oblačil in modnih dodatkov, izdelanih iz odpadne embalaže, ki so povrh vsega še lepo izgledali. Seveda smo se tudi slikali. Po fotografiranju smo se posedli v avtobus, ki nas je odpeljal do graščine Plas Newydd. Spet smo dobili liste, ki smo jih morali izpolniti. Odgovori so se skrivali po celi graščini. Po ogledu smo se odpravili v mesto, ki slovi po zelo dolgem imenu. Tam smo se najedli fish and chips in nakupili spominke ter kartice. Po tem smo se odpravili na sprehod okrog graščine, kjer smo se morali slikati z rdečim zmajčkom, simbolom Walesa. Po sprehodu smo se odpravili nazaj v graščino, kjer smo gledali predstavo petih učencev iz srednje šole Ysgol Bryn Eliau. Zelo so nas navdušili. Veseli smo se odpravili na bolj pozno večerjo, kjer smo go. Dušico presenetili s pesmico za rojstni dan in tortico. Ko smo prišli v hotel, smo ji še enkrat čestitali in ji izročili skromno darilce. Poskusili smo tudi zaigrati na klavir, a je bil preveč razglašen. Kmalu smo se odpravili spat.

Četrtek, 27. 5. 2010:

V četrtek smo se stali bolj zgodaj, saj je bil v hotelu sestanek in so potrebovali mir. Dokončali smo slovensko zastavo s slovenskimi značilnostmi in se razdelili v tri skupine, v katerih smo sodelovali pri pouku. Dva učenca - Anja in Klemen - sta sodelovala pri uri tenisa. Pri pouku nam je bilo všeč. Odpravili smo se še v telovadnico, kjer so nas poučili o samoobrambi. Bilo je zelo zanimivo. Po kosilu smo se odpravili na travnato igrišče, kjer nas je že čakala gospa z dvema psoma. Povedala je, da ima doma 3 pse, 3 mačke in moža. Pokazala nam je nekaj trikov s kužki, ki smo jih lahko potem tudi sami poskusili. Po tej uri smo odšli v jedilnico, kjer smo se učili jezika gluhih. Po koncu učenja je vsak znamil povedati: Moje ime je _____, počutim se _____. Zelo smo se zabavali. Kmalu smo odšli na večerjo, kjer smo jedli špagete bolegnese. Po večerji smo se odpravili v kino, kjer smo gledali film Whip it. Bili smo sami v kinodvorani, zato smo se zelo zabavali. Po koncu filma smo tekli do hotela, saj smo želeli videti, katere države so se uvrstile v finale Eurosonga. Slovenije žal ni bilo med njimi. Kmalu smo se odpravili spat, saj je bil za nami še en naporen dan.

Petek, 28. 5. 2010:

Petek je bil naš zadnji dan v Walesu. Dopoldan smo odšli na šolo in se poslovili. Izmenjali smo si darila. Gospa kuharica nas je počastila s česnovim zavitkom in mlečnim napitkom in se nam zahvalila, da smo bili njeni gostje. Po kosilu smo odšli v skupno sobo, kjer smo se pogovarjali in si podajali žogico. Nato smo jim izročili darilca, simbole Slovenije, s katerimi bodo naredili razstavo. Nekaj učencev je obljubilo, da nas bodo zvečer prišli obiskat v hotel. Mi smo se lotili pranja in sušenja nekaterih oblačil, ki so bila prepotena. Pri tem delu je sodelovalo skoraj vseh 17 učencev in se ob tem zelo zabavali. Med pranjem so nas prišli obiskat Ian, njegov prijatelj, Duanne in Danny. Prišli so tudi vsi trije učitelji, Lisa, Richard in Nargis. Nekaj časa smo se pogovarjali, potem pa smo Dannyju in Duannu postregli čaj (Ian in njegov prijatelj sta že odšla). Kmalu zatem smo se poslovili, saj nas je naslednji dan čakala naporna vožnja do Londona in smo se morali naspiti. Spakirali smo še zadnje stvari in se počasi odpravili spat. Bil je zelo lep dan.

Sobota, 30. 5. 2010:

V soboto smo se zgodaj zjutraj z minibusom odpravili na dolgo vožnjo proti Londonu. Lisa, Richard, Nargis, Danny in Duanne so se prišli posloviti od nas. Na poti nam ni bilo dolgčas, saj smo gledali filme in se pogovarjali. Pozno popoldan smo prispeli v London. Najprej smo se namestili v hotel, potem pa smo odšli na Piccadilly Circus, kjer smo si ogledali nekaj stvari, potem pa smo odšli na večerjo. Odšli smo še na ogled Buckinghamske palače, od daleč smo videli tudi London Eye. Ker smo bili utrujeni, smo kmalu odšli v hotel in se odpravili spat.

Nedelja, 31. 5. 2010:

V nedeljo smo se zbudili v vetrovno jutro. Odšli smo na zajtrk, nato pa smo se odpravili na ogled Londonskih znamenitosti. Ogledali smo si Big Ben, Houses of Parliament, London Eye, peljali smo se po Temzi, kjer smo videli Tower Bridge. Odšli smo tudi na Greenwich, kjer smo se slikali na ničtem poldnevniku. Po obisku Greenwicha smo odšli na kosilo. Nekateri so odšli na pico, nekateri so jedli v McDonald'su, nekateri pa so si privoščili jagode, namočene v čokolado. Po kosilo smo odšli v muzej voščenih lutk, kjer smo se lahko slikali z lutkami znanih zvezdnikov. Vsi smo se zelo zabavali. Kmalu smo odšli na Piccadilly Circus, kjer smo pojedli večerjo. Zvečer smo odšli nazaj v hotel, kjer smo po zelo napornem, a zanimivem dnevu sladko zaspali.

Ponedeljek, 1. 6. 2010:

Prišel je najbolj pričakovan dan. Dan za nakupovanje! Zjutraj smo najprej pojedli zajtrk, nato pa smo se s podzemno železnico, ki smo jo kar hitro osvojili, odpravili na Oxford Street. Tam smo imeli 3 ure časa. Vsi smo si bili enotni, da smo prišli v raj. Zavistno smo ugotovili, da je ena sama trgovina na Oxford Street večja od celega City Centra. Ko se je iztekel naš čas, smo odšli še skupaj po trgovinah. Nato smo se odpravili nazaj v hotel, kjer smo se uredili za obisk mjuzikla Oliver Twist. Odšli smo na Covent Garden. Mjuzikl nas je navdušil, zato smo vsi vznemirjeni odšli nazaj v hotel, kjer smo si spakirali še zadnjo prtljago, saj smo naslednji dan odhajali nazaj v Slovenijo. Hitro smo zaspali, saj smo bili utrujeni od celodnevne hoje po trgovinah.

Torek, 2. 6. 2010:

Vstali smo se že zgodaj, pojedli zajtrk in se odpravili na londonsko letališče Stansted. Od tam smo odleteli v Trst, kjer so nas že čakali kombiji, ki so nas dostavili pred šolo. Starši so nas že vsi veseli čakali in sledilo je objemanje in veselje ob prihodu. Nekaj se nas je odpravilo še na zaključno prireditev, ki se je začela ob 18. uri.

Tako se je zaključil na 12-dnevni izlet. Imeli smo se megafantastično, vsi smo uživali in veliko nakupili. Prisrčna hvala vsem trem učiteljem – gospe DUŠICI DOBERŠEK, gospodu DEJANU PETROVIČU in gospe BOJANI ZORKO za spremljanje na potovanju in za vso strpnost in prijaznost, ki so nam jo izkazali. Zares smo vam hvaležni za vaše spremstvo! Mislim, da nam bo ta izlet vsem ostal v lepem spominu. Še enkrat prisrčna hvala za vse lepe trenutke, ki smo jih preživeli skupaj. Mislim, da jih bomo vsi pomnili večno!

Lucija Gobec

Tower Bridge

Madame Tussauds

Večerja v Starbucksu

Vožnja do Benetk

Naše letalo

Restavracija, v kateri smo večerjali in Richard

Kraljica Victoria in njen mož ☺

Nastop učencev iz Ysgol Tan Y Marian

Conwyn Castle

Mesto z najdaljšim imenu v VB

Podzemna železnica

London Eye

WALES IN LONDON 2010

Vsi smo že nestrpno pričakovali prva obvestila in sestanke za poptovanje v Veliko Britanijo, ker so vodila v pot z kombiji do benetk, kasneje po zraku do Liverpoola in mini kombiju do hotela v Walesu v katerem smo bivali 9 dni.

Vse je bilo krasno. Vreme nam je bilo več kot naklonjeno, čeprav smo od domačih iz Slovenije izvedeli da imajo okrog 23°, smo bili več kot srečni da smo si lahko oblekli kratke rokave in se sprehajali po sončku, ki nas je, verjeli ali ne, opeklo.

Vonj po morju in hrup avtomobilov na poti do šole Elian Bryn, kamor smo zahajali skoraj vsak dan, nam je dal vedeti da smo zares v Walesu.

Sicer je pokrajina zelo podobna Slovenski, a so ljudje veliko bolj prijazni, spoštljivi in pozitivni. Kar nekajkrat se je zgodilo, da smo se šalili, da se bomo vsi preselili tja.

Obiskali smo tudi bližnja hribovja in kar nekaj stare zapuščine, kot so gradovi in ostanki prejšnjih civilizacij.

Veliko smo se nahodili in se najedli predvsem fish and chips-a (riba in krompirček), kateri pa določenim ni bil niti malo všeč. Ugotovili smo tudi da angleži zelo obožujejo stročnice in jih jedo pri vsakem obroku.

Kmalu je prišla sobota zjutraj in odpravili smo se v London. Več ur vožnje ni pustilo na nas prevelikih posledic in zato smo se še isti dan zvečer odpravili z podzemno železnico na Picadilly Park, kjer smo se skoraj vsak dan največ zadrževali, saj imajo veliko izbiro hrane za vsak okus. Med drugim smo obiskali tudi hišo voščenenih lutk in se poslikali s slavnimi.

London je trajal le 3 dni, a smo vseeno videli ogromno.

Anglija je bila nepozabno doživetje in absolutno ni leto 2010 bilo moj zadnji polet tja.

Petra Vodeb

WALES IN LONDON MAJ 2010

V četrtek zjutraj, 20.5.2010, sem se zbudila čisto vznemirjena, saj sem se šele takrat začela zavedati, da bom zares odpotovala v Wales. Ko smo se vsi zbrali na avtobusni postaji in se poslovili od staršev, smo se s kombiji odpravili proti letališču v Benetkah. Tam je bilo vse še bolj nemirno, saj smo se kmalu zatem vkrkali na letalo za Liverpool in odleteli.

Polet je bil prijeten, vendar smo bili po pristanku precej izmučeni in tako smo vožno do Colwyn Bay-a, kjer smo prebivali, večinoma prespali. Isti dan, na cilj smo namreč prispeli v zgodnjih jutranjih urah, smo se zbudili zelo utrujeni. Spali smo komaj tri ure. Za začetek smo si ogledali prečudovit živalski vrt. Seveda pa smo si v naslednjih dneh ogledovali njihovo šolo, prav tako smo tudi sodelovali pri pouku. Restavracija, v kateri smo večerjali, je bila odlična. Preostala hrana pa nam je teknila malo manj. Veliko smo se sprehajali po njihovih plažah, hodili na sprehode okoli jezera. Vse nas je presenetilo zelo vroče vreme, ki ga za Wales nismo ne pričakovali, niti ga niso napovedovali. Ljudje pa moram reči, da so bili resnično prijetni in prijazni.

Bivanje v Walesu je kmalu minilo in ostali so nam samo še trije dnevi v Londonu. Nad njim sem bila, oziroma smo bili vsi navdušeni. Kar nismo mogli verjeti, kaj vse se najde v tem velemestu. Posebej smo uživali ob ogledu znamenitosti in nakupovanju. Trafalgar Square, muzej Madame Tussauds, Tower Bridge, London Eye,... Oh, I love London.

A vsega lepega je enkrat konec. 2.6.2010. Tako smo se kaj kmalu znašli na londonskem letališču, kjer smo še zadnjikrat uživali v angleškem ozračju. Po vkrncanju na letalo smo se pravzaprav že veselili snidenja z domačimi. V Sloveniji nam je bilo kar malo čudno, ko nihče ni govoril angleško in smo ponovno lahko plačevali z Euri. A vseeno je bilo lepo, da smo spet doma.

Vesela sem, da sem lahko obiskala Wales in London. Nikoli ju ne bom pozabila.

Celje, 6.6.2010

Eva Krajnc

Wales in London

Pot do Walesa je bila dolga a zabavna. Po prihodu v hotel smo vsi sladko zaspali. Zjutraj smo se odpravili na pravi angleški zajtrk nato smo se odpravili na šolo obiskati stare prijatelje in na kosilo, kasneje pa u živalski vrt in na večerjo. Naslednji dan smo se z vlakom odpravili v bližnje mesto. Ogledali smo si stojnice, nato pa se odpravili na hrib. Na kosilo smo šli v Mc Donalds nato pa je sledilo nakupovanje. Tretji dan smo se odpravili na jezero kjer smo imeli tudi kosilo. Po končanem pohodu pa smo odšli v mesto kjer smo si odpočili. Četrti dan smo se odpravili na šolo Ysgol Tan y Marian, kjer smo se igrali z otroci in jim razlagali o Sloveniji. Sledilo je kosilo na šoli Ysgol Bryn Eliau in pouk. V naslednjih dneh smo si ogledali Cowyn Castle, izdelovali oblačila iz papirja, plastičnih vrečk in plastenk, ogledali smo si graščino Plas Newydd in vas z najdaljšim imenom na svetu, bili smo pri rednem pouku in pri pouku samo obrambe, šli v kino, se družili s tamkajšnjimi učenci, ...

V Londonu smo si ogledali tudi veliko zanimivih stvari kot je Greenwich, ogledl Londona z ladjico, obisk Madame Tussauds, ogled predstave Oliver Twist, najbolj pa nas je veselilo nakupovanje.

V Walesu in Londonu sem se imela zelo lepo in nikoli nebom pozabila tega potovanja.

Ana Zupanc

